

Sygn. akt II CSK 638/18

POSTANOWIENIE

Dnia 7 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa D. W.

przeciwko K. Ł., R. Ł. i Z. Ł.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie powoda - P. Ł.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 czerwca 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 18 stycznia 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanych kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda D. W. od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 stycznia 2018 r., należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, służącym ochronie interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa, wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji oraz eliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu nieważnym lub orzeczeń oczywiście niezgodnych z prawem. Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Z punktu widzenia funkcji oraz założeń skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, rolę „przedsądu” jest wstępna selekcja skarg pod kątem spełniania wymienionych wyżej kryteriów (przyczyn kasacyjnych) kwalifikujących skargę do jej przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej skarżący wskazał, że jest ona oczywiście uzasadniona ze względu na naruszenie przytoczonych we wniosku przepisów prawa materialnego i procesowego, stanowiących jednocześnie podstawy kasacyjne, na których uzasadnienie powód powołał się formułując czwartą przyczynę kasacyjną. Oparcie wniosku o przyjęcie skargi na jej oczywistej zasadności nakładało na powoda powinność wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia wskazanych przez niego przepisów prawa materialnego lub procesowego. Oczywistość tego naruszenia polega na tym, że jest ono widoczne *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby zagłębiania się w szczegóły sprawy lub dokonywania poszerzonej analizy istotnych dla wyniku sprawy przepisów. O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje przy tym samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa

materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to doprowadziło do wydania oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi bowiem wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, OSNP 2004 r, nr 13, poz. 230).

Skonfrontowanie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z szerokimi i wnikliwymi motywami zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego nie pozwala stwierdzić, że zostały spełnione przesłanki, na które powołuje się skarżący. Jego teza o oczywistej sprzeczności zaskarżonego orzeczenia z prawem opiera się bowiem, w istocie, na powtórzeniu sformułowanych w apelacji zarzutów i argumentów, do których Sąd drugiej instancji odniósł się w obszernym i starannie umotywowanym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, zawierającego pogłębione oceny prawne bazujące na szczegółowych ustaleniach faktycznych. Sąd ten wskazał, z jakich przyczyn, opierając się na przyjętej w orzecznictwie Sądu Najwyższego i nauce wykładni norm prawa materialnego stanowiącego podstawę prawną orzeczenia, zaaprobował oddalenie roszczenia powoda. Sposób motywacji twierdzenia o oczywistej zasadności wniesionej skargi kasacyjnej wskazuje nie tyle na istnienie widocznego *prima vista* kwalifikowanego uchybienia przytoczonym normom prawa materialnego i procesowego, skutkującego wydaniem wyroku w sposób oczywisty wadliwego, ile na niezaakceptowanie przez skarżącego sposobu rozstrzygnięcia sprawy.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego oparto na art. 108 w zw. z art. 398²¹ k.p.c.